

les nogle spilleregler om, hvorledes det skal foregå i det daglige. Det bliver nu forhandlet i FN's Sikkerhedsråd. Der sidder vi ikke med, og hr. Villy Søvndal må altså undskylde mig, at jeg synes, hr. Villy Søvndals spørgsmål er meget hypotetiske og meget teoretiske. Det finder nok sin løsning i FN's Sikkerhedsråds resolution.

Søren Søndergaard (EL):

Sidste uge i spørgetiden i onsdags sagde en tydeligvis meget irriteret statsminister, at han selvfølgelig ikke tog over til USA's præsident for at snakke om almindeligheder og sige ligegyldige ting, han ville selvfølgelig have nogle klare ting igennem og gik efter at få nogle klare indikationer fra den amerikanske præsident om, at nu ville der virkelig blive gjort noget i forhold til de skandaler, vi har oplevet i Irak.

Det er jo derfor, jeg bliver forundret, når jeg så læser, hvad statsministeren selv sagde på plænen foran Det Hvide Hus – og det er jo det papir, jeg står med; det er jo, hvad statsministeren selv sagde, det er ikke noget, jeg opfinder, det er statsministerens egne udtalelser – for det eneste, statsministeren siger ud over en masse høflighedsfraser om den amerikanske præsident, og hvor gode allierede vi er osv., er noget med, at alt, hvad præsidenten har sagt, tager statsministeren til efterretning og tror på.

Derfor vil jeg godt spørge statsministeren: Hvad blev der egentlig af det, statsministeren ville have med hjem? Hvad fik statsministeren med hjem med hensyn til, at de ting, vi har set, ikke kommer til at gentage sig? Hvad fik statsministeren helt konkret?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det, jeg tror, hr. Søren Søndergaard her tænker på, er drøftelsen om fangemishandlingerne i Irak, hvor det, jeg kom for, jo ikke var det selvfølgelig: at tage afstand fra, hvad der var sket, for det gør enhver inklusive den amerikanske præsident, men det var at få sikkerhed for, at noget lignende ikke ville ske i fremtiden.

Nu ved hr. Søren Søndergaard jo udmærket godt, at når man er til sådanne møder, så refererer man ikke, hvad den anden part har sagt, man kan referere, hvad man selv har sagt, men jeg kan da godt gå så vidt som til at sige, og det var det, jeg så gengav på pressemødet, at jeg havde fået forsikringer om, at der bliver taget de nødvendige skridt for at undgå, at noget lignende kan ske i fremtiden. Det synes jeg faktisk er et tilfredsstillende resultat.

Søren Søndergaard (EL):

Nu er det jo en kendt sag, at man før større præstationer kan få lidt gummiben. Da jeg sad ude på Farum Stadion her i lørdags, må jeg indrømme, at da var jeg også en overgang lidt nervøs for, at FCK skulle få gummiben, da FC Nordsjælland udlignede til 2-2.

Men jeg vil sige til statsministeren, at det altså virker, som om statsministeren har fået gummiben, for hele den retorik, statsministeren byggede op, er nu blevet til: Vi refererer jo ikke fra interne samtaler, men jeg har fået forsikring om ...

Hvad er det, statsministeren konkret har at komme med? Det, statsministeren gik ud med, er bare sådan noget med, at man welcomer, at man vil undersøge sagen til bunds, og at man er glad for, at man har fået forsikringer om, at det ikke vil ske igen osv. Er det virkelig, hvad statsministeren er til fals for? Hvis man kigger på, hvad Bush sagde, så var der heller intet konkret dér, og han kunne jo dog have citeret sig selv.

Er virkeligheden den, at statsministerens gummiben har ført til, at statsministeren er kommet ud uden at få noget som helst, absolut intet, og at vi kan være, jeg havde nær sagt, sikre på, at de tragedier, der har udspillet sig, kommer til at udspille sig igen?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Igen ser vi, hvor slapt det er, at hr. Søren Søndergaard ikke er i stand til at diske op med andet.

Da jeg var i spørgetiden her, før jeg tog af sted, var det store ønske ikke mindst fra hr. Søren Søndergaard, at jeg skulle rejse krav om, at der skulle gennemføres tilbunds gående undersøgelser af, hvad der var foregået i de irakiske fængsler, og jeg skulle stille krav om, at der skulle være sikkerhed for, at noget lignende ikke gentog sig i fremtiden. Jeg førte begge dele frem og fik begge dele bekræftet. Hvad vil hr. Søren Søndergaard så mere?

Kl. 13.25

Keld Albrechtsen (EL):

Nu bliver vi jo beskyldt for slaphed af statsministeren. Men jeg takker da statsministeren for, at han godt kan se, at det nok ville have gjort en forskel, hvis det f.eks. havde været mig, der havde været til møde med Bush, jeg ville nok i højere grad have været i stand til at slå i bordet.

Jeg vil godt spørge statsministeren, om han ikke i virkeligheden er blevet fyldt med tom snak i spørgsmålet om suveræniteten i Irak, for jeg forstod, at statsministeren havde sagt, at han